

Iktatószám		Budapestre vonatkozó újságcikkek	Osztályozás
			Tár 6257
		Szerző	
Cím <i>A kátrány.</i>		Idő " 1911 "	
Forrás: <i>Pesti napló</i>		Személy	
Bp.	1911	11/2	Helyszám
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	

A kátrány.

(Saját tudósítónktól.) A múlt közgyűlések valamelyikén az egyik bizottsági tag, aki szeretet olyan dolgokra is kitérni, amelyek egyáltalán nem tartoznak a tárgyhoz, érdekes kijelentést tett. Azt hallotta — ugymond — hogy a kátránnyal kitűnően lehet portalanítani az utcákat. Eddig olajjal kötötte meg, illetve próbálta megkötni az utak porát a főváros, de miért ne kísérletezzék a kátránnyal is?

A szóból már félig tett is lett, amennyiben a köztisztasági hivatal ugynevezett kísérletezéseket végzett a kátránnyal. A jelentés, amelyet ma terjesztett a tanács elé, azt mondja hogy a makadám-burkolatú kocsutak kátrányozása nem jár azzal az eredménnyel, amit vártak tőle. De ennek nem a kátrány az oka — mert az jó lesz majd más fajta utra — hanem a mi makadám-utaink, amelyek nincsenek jól megcsinálva. A legtöbb utcán, amelyen makadám-burkolat van, akkora a forgalom, hogy az ut nem bírja meg. De jó a kátrány a burkolatlan járdáknál.

Pesten sok olyan utca van, amelynek a kocsitja kitűnően van burkolva, ellenben a gyalogjárójának csak a fele van kiaszfalozva vagy kikövezve. Vajjon mi ebből a következés? A józan ész azt diktálná, hogy ki kell aszfalozni vagy ki kell kövezni a másik felét is, a köztisztasági hivatal ellenben azt tanácsolja, hogy — kátrányozni kell. Erre jó a kátrány. Ezek a félig megcsinált járdák ott éktelenkednek az Üllői-ut külső részén, a Baross-utca egy részén, az Aréna-uton, a Népszínház-utcában és még sok más helyen is. Ha esik az eső, akkor

olyan sár van az uton, hogy valamelyik alföldi faluban sem lehetne különb. Ilyenkor az egész járda illuzóriussá válik, mert arról a feléről, amely nincsen kikövezve, áthordozzák a sárát a másik felére is. Miért nem csinál egész járdákat a főváros? Miért török azon a fejüket, hogy miképpen lehetne esős időben eltüntetni a sárát, amikor a legegyszerűbb megoldás az volna, ha kiépítenék az egész járdát? A kövezés többbe kerülne, az igaz, de a kövezéssel egyszerre el volna intézve az egész baj. Így folytonosan kísérleteznek, egyszer olajba, másszor kátrányba ölik bele azt a pénzt, amelyet amugyis olyan drágán kapnak s amikor kiderítik a próbák, hogy mégis csak jobb a kövezés, addigra elkisérleteztek annyi pénzt, amennyiből már tisztességes járdát lehetett volna csinálni.

De ami a legfeltűnőbb a dologban: a jelentés szerint a kátrányozás többbe kerül, mint az olajozás. S amit nem is mond el a jelentés: a fővárosnak kétszeresen kellene megfizetnie a kátrányozás árát. A gázgyár sok kátrányt termel s annak a bizottsági tagnak, aki azt hallotta, hogy a kátrányozás jobb, mint az olajozás, sejtelve sem volt arról, hogy a fővárosi gázgyárnak egyik legkeresettebb áruja a kátrány. Ha kétszer annyit termelnének, még akkor is kitűnően tudnák eladni a gáznak e mellékterményét és ha a főváros kátránnyal kezdene portalanítani, akkor nemesak hogy drágábban portalanítana, mint eddig, hanem még önmagát is megfosztaná egy elég tekintélyes jövedelemtől.

A köztisztasági hivatal jelentésére tehát az volna a legtermészetesebb válasz, hogy ki fogják

kövezni a gyalogjárókat. De nem fog így történni. Ha már az olajat próbálták, miért ne próbálják meg a kátrányt is? Legfeljebb a kátrányozás után fognak rájönni arra, hogy mégis a kő a legcélszerűbb. Ha ugyan eddig megint nem hall valamelyik bizottsági tag valami új portalanítóról.